

And The Oscar Goes To

Ondřej Brzobohatý

Nevím, co bych za to dal,
abych rozpoznal,
odkud vítr vál.

Přes den úsměv z reklamy,
večer objetí jako od mámy.
Všechno hrálo do karet,
tys mi předvedla,
ten svůj zvláštní svět.

Plnej naučenejch vět,
kolotoč póz a gest!
Zmatená, veselá, dojatá.

Každej den na jevišti života,
zase mě další rolí omotá !
Spíš než lásky,
se dočkám Godota.
Slzy na povel jak z telenovel.
Možná až příliš hlučná samota.

Já ten tvůj scénář nedočet !
Nechci zahodit dalších sedm let.

Nejsem Lear ani Hamlet !
A už se nechci ptát,
dojatá, zhrzelá, veselá !

Každej den na jevišti života,
zase mě další rolí omotá !
A spíš než lásky,
se dočkám Godota.
Slzy na povel jak z telenovel.
Možná až příliš hlučná samota.

Každej den na jevišti života,
zase mě další rolí omotá !
A spíš než lásky,
se dočkám Godota.
Slzy na povel jak z telenovel.
Možná až příliš hlučná samota.

Promiň, že netleskám ti ve stoje,
za to mi ty tvý špíly nestojej !
Věřím, že někde tvoje místo je !
Kde bude fandů spoustu
And The Oscar Goes To !